De moeilijkheid van het menselijk bestaan,

is dat je moet vertrouwen
op dat wat je niet kunt zien.
Op dat wat ongrijpbaar is maar tegelijkertijd zo ingrijpend is.

Er zijn geen antwoorden.
Zelfs niet op vragen die met smart worden gesteld.

Er zijn alleen helpende handen.
Adviezen en andere goede raad.

Zodat je leert.
Begrijpt.
Hoe het onzichtbaar onlogische en het wonderlijke werkt.
Want dat is het menselijk bestaan: wonderlijk onlogisch en onzichtbaar.

Tegelijkertijd
alles omvattend.
Dit is waar het leven om draait.
Tenzij je het omdraait.
Met andere ogen kunt kijken.
Luisteren naar de toon waarop verhalen worden verteld.

Na al die tijd is het moeilijk om te zeggen wie ik ben.
Want ik ben zoveel.
Ik ben compleet en tegelijkertijd onophoudelijk zoekend naar mezelf.
Naar de kern.

De essentie van de creatie in mij.

Ik werd de reiziger.
De dwaler.
Degene die onderweg zal zijn.
Zal blijven.
Zoeken en vinden.
Vragen en weten.
Tegenstellingen zien.
Overeenkomsten begrijpen.

Uitdagingen niet te vermijden.

Ik ben de reiziger, de dwaler en de zoeker.
Iemand die er goed aan doet om zijn eigen weg te gaan.
Toch wil dat niet zeggen
dat een zelfgekozen reis gemakkelijk is te belopen.
Want veelal leidt de reiziger een hard bestaan.

Een huis blijft geïmproviseerd.
Immer gereed om verder te gaan.
Slechts weinig bezittingen om in te pakken.
Want blijvende rijkdom heeft vorm gevonden in nieuwe inzichten
door de reis opgedaan.

Ik blijf de reiziger.
De dwaler.
Maar nu ook vinder van het pad.
Ik weet hoe de weg loopt wanneer deze niet verder gaat.
Ik ben schrander en ik ben slim.
Ik ben een ziel die de menselijke ervaring omarmd.

Met de bedoeling die ik zag.
Onderlinge verbindingen die ik nu snap.
Heb ik niet alleen geleerd om te zien.
Meer nog om te begrijpen.
Hoe alles vervlochten is met elkaar.

En in die hoedanigheid is er geen oorzaak en gevolg.
Het gaat om de samenhang.
De symbiose ben ik gewaar

Leren.
Begrijpen.

Door doseren.
De wereld in perspectief te zien.
Ontstond het onderscheiden van prioriteiten.

Leerde ik om lief te zijn voor mezelf.
Begon ik te begrijpen
waarom het belangrijk is om mild te zijn ten aanzien van mijn mens.

Er is geen heilige graal.
Hoger doel
waaraan je moet voldoen.
Door bij mezelf aan te sluiten
was het dat ik ont-moet.

Dus blijf ik lopen.
Al doende reizen.

Om te zien hoe creatie voortdurend ontstaat.
Hoe telkens weer het scheppend vermogen in gang wordt gezet.

In verbinding met elkaar.

'Wie ben ik?' vraag je aan mij.
'Wie ben ik?' is voor een ieder de grote vraag.

Inmiddels heb ik begrepen.
Dat het niet gaat om het antwoord gegeven.
Maar over de ervaring in het leven opgedaan.
Aldus begrijpt wie je daadwerkelijk bent.

Ik ben overal geweest.
Vele lieden heb ik gesproken.
Vele lessen heb ik geleerd.
Ik ben verrijkt.
Ik ben gegroeid.

Toch antwoorden vond ik niet.
Simpelweg omdat antwoorden niet bestaan.